

Evangelí del 19 de desembre: refiar-se de Déu

“Tu no has cregut les meves paraules, però al seu temps es compliran”. Demanem al Senyor que ens refiem d’ell i aprenguem a trobar-lo en les coses bones i en les dolentes que ens passen al llarg de la vida.

Evangelí (Lc 1, 5-25)

En temps d’Herodes, rei de Judea, hi havia un sacerdot del torn d’Abià que es deia Zacaries. La seva muller, descendent d’Aaron, es deia Elisabet. Tots dos eren justos davant de Déu i

irreprensibles en el compliment de tots els manaments i les observances del Senyor. Però no tenien fills, perquè Elisabet era estèril i tots dos eren ja d'edat avançada.

Un dia, mentre Zacaries era al temple oficiant davant de Déu amb els del seu torn, segons el ritual dels sacerdots, li tocà per sorteig d'entrar al santuari del Senyor a oferir l'encens. A l'hora de l'ofrena, tota l'assemblea del poble s'estava a fora pregant. Llavors se li va aparèixer un àngel del Senyor, a la dreta de l'altar de l'encens. Zacaries, en veure'l, es va torbar i la por s'apoderà d'ell. Però l'àngel li digué:

—No tinguis por, Zacaries: la teva súplica ha estat escoltada. Elisabet, la teva muller, et donarà un fill, i li posaràs el nom de Joan. En tindràs una gran joia, i molts s'alegraran del seu naixement. Serà gran als ulls del Senyor; no beurà vi ni altres begudes

alcohòliques i quedarà ple de
l'Esperit Sant ja des de les entranyes
de la mare. Farà que molts israelites
tornin cap al Senyor, el seu Déu.
Anirà al davant del Senyor amb
l'esperit i el poder d'Elies: farà que
els pares es reconciliïn de cor amb
els fills i portarà els rebels a la
saviesa dels justos. Així prepararà
per al Senyor un poble ben disposat.

Zacaries preguntà a l'àngel:

—Com puc saber que serà així? Jo ja
soc vell i la meva dona també és
d'edat avançada.

L'àngel li va respondre:

—Jo soc Gabriel i m'estic a la
presència de Déu. És ell qui m'ha
enviat a parlar-te i a anunciar-te
aquestes bones noves. I ara quedaràs
mut, no podràs parlar fins al dia que
passi tot això: tu no has cregut les
meves paraules, però al seu temps es
compliran.

Mentrestant, el poble esperava Zacaries, estranyat que s'estigués tanta estona dins el santuari. Quan finalment va sortir, no podia parlar-los, i compregueren que mentre era al santuari havia tingut una visió. Se'ls adreçava només amb senyes, perquè continuava estant mut.

Quan es van acabar els dies del seu servei sacerdotal, Zacaries se'n tornà a casa seva. Al cap de poc temps, la seva muller Elisabet va quedar embarassada. Durant cinc mesos ella es mantingué apartada i es deia: “Com ha obrat amb mi el Senyor! Ha volgut treure'm la vergonya que passava”.

Comentari

Déu intervé en la història i la mena a la plenitud. Hi realitza la història de la salvació per etapes. Avui llegim el

naixement de Joan Baptista, que tindrà la missió d'anunciar l'arribada del Messies i mostrar-lo al poble.

Lluc té molt d'interès a situar amb precisió el marc històric dels fets principals: “En temps d’Herodes, rei de Judea, hi havia un sacerdot del torn d’Abià que es deia Zacaries. La seva muller, descendent d’Aaron, es deia Elisabet”. Herodes va regnar a Palestina del 37 aC al 4 dC. Els sacerdots exercien el ministeri al Temple per torns setmanals dues vegades a l'any. Al torn d'Abià li corresponia el vuitè torn, segons es narra al llibre de les Cròniques (cf. *1 Cr* 24, 10).

Zacaries i Elisabet eren “justos davant de Déu i irrepreensibles en el compliment de tots els manaments i les observances del Senyor”.

Caminaven d'acord amb la voluntat de Déu. Ella era estèril i ambdós d'edat avançada. Déu es va servir

d'aquesta circumstància trista per al matrimoni per fer-los un do molt alt: el naixement de Joan Baptista.

L'anunci del naixement va passar mentre Zacaries exercia el sacerdoci al Temple per oferir l'encens i se li va aparèixer l'àngel del Senyor. L'àngel li digué: “No tinguis por, Zacaries: la teva súplica ha estat escoltada.

Elisabet, la teva muller, et donarà un fill, i li posaràs el nom de Joan”.

Els àngels són enviats de Déu per servir-lo i, a més, ajudar els homes a obrir-se al misteri de Déu. Per això l'àngel, el primer que diu a Zacaries, és que no tingués por. Que era com dir-li: *estic amb tu per ajudar-te a viure la proximitat de Déu*. Després anuncia el naixement d'un fill a qui haurà de posar el nom de Joan. Així, Déu li mostra el seu favor; d'una banda, que la seva pregària ha estat escoltada i, de l'altra, que el fill és un

do de Déu. Com queda palès per l'esterilitat d'Elisabet, la seva dona.

Zacaries escolta l'àngel, però no el creu i pregunta: “Com puc saber que serà així?” La fe de Zacaries era feble. I l'àngel li anuncia que es quedarà mut fins al moment del naixement. Zacaries recuperarà la parla quan neixi Joan, i precisament per posar el nom al fill com l'àngel li havia ordenat.

Que diferent fou la fe de Zacaries a l'anunci de Joan respecte a la de Maria i Josep a l'anunci de la concepció de Jesús! La fe de Maria i la de Josep va ser ferma. És la fe que hem de demanar, per mitjà dels àngels. Que ens refiem de Déu i aprenguem a trobar-lo en les coses bones i en les dolentes que ens passen al llarg de la vida. I també créixer en el convenciment que no hi ha casualitats i recórrer el camí de la vida amb una esperança alegre. Com

ensenya sant Pau: “Déu ho disposa tot en bé dels qui l’estimen” (*Rm* 8, 28).

Javier Massa // Pexels 2286921
Pixabay

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-19-de-desembre-refiar-se-de-deu/>
(16/03/2026)